

min naturlige Følelse øjeblikkeligt: Op paa Siden af ham! Det ville vi ikke have med at gøre. Ned med sligt! Ud med det! Og viser det sig saa senere, at der har været noget i det, der blev sagt, saa er det naturligvis meget kedeligt, men jeg tror alligevel, at det var godt, om flere end jeg vare besjælede af den Følelse. Og saa maa man jo vel huske, at det, som har hidført den ulykkelige Katastrofe, det var ikke, hvad der blev sagt den Aften. Den Aften vidste de Herrer i Virkeligheden slet ingen Besked. De gjorde, hvad der er gjort saa mange Gange tidligere; de søgte at virke gennem Skrækken, gennem Rædselen, gennem Truslen om, hvad der kunde komme — netop akkurat den Fremgangsmaade, som de Herrer selv og med Rette føre Kampen imod, naar den anvendes fra Dommersædet eller andre Steder. Netop den inkvisitoriske Maade anvende de Herrer selv, naar det passer Dem. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem: Tror han ikke, der var Tusinder af Mennesker i dette Land, som vilde sige til mig: „De er det naiveste Menneske i Landet“, naar jeg vilde hævde, at det ærede Medlems Interesse for Børnesagen var ægte, hvad jeg er overbevist om, at den er. Tusinder vilde sige til mig: Den er det ikke, det er ikke andet end Reklame, det hele er ikke andet end Reklame for Partiet og for ham selv; det er den hensynsløseste Anvendelse af skønne og store Følelser. Jeg vil sige: Nej, det er det ikke, han tror paa det, og han har ogsaa udrettet noget, men jeg er saa ganske uenig med ham i den Maade, paa hvilken han driver sin Propaganda. Jeg finder, at det er en ganske utilladelig Maade, paa hvilken han har forfulgt et enkelt Menneske og ødelagt dets Tilværelse og dets indre Fred. Thi jeg maa dog sige, at ogsaa de Folk, der handle ud fra disse Synspunkter, hvor forkerte de end ere, have, derom tvivler jeg ikke, en Overbevisning om, at de gøre det rigtige. Jeg elsker paa ingen mulig Maade Indre Mission, jeg anser hele dens mørke Forkyndelse og alt det for forkert, men at der mellem dem er en Mængde Mennesker, som føle sig fuldstændig overbeviste om, at det netop er det rigtige, tvivler jeg ikke paa, ligesaa lidt som jeg tvivler paa, at det ærede Medlems Følelser for Børnene og Arbejde for Børnene ere fuldstændig ægte — det er kun hans Midler, som mange Gange efter min Mening ere forkerte.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem, som nylig havde Ordet, vilde, at Rigsdagsmændene skulde have 1ste Klasses Billetter. Jeg tror ikke, det vilde være formaalstjenligt; vi vilde let komme i et ikke helt ublandet fornøjeligt Selskab. Men jeg indrømmer, at hvis dette Krav blev stillet med fornøden Vægt til Generaldirektionen, saa kunde man maaske derved opnaa at faa Generaldirektøren til at trække sig tilbage, og det vilde jeg anse for en meget stor Gevinst i Øjeblikket og for Fremtiden for vore Jernbaners Vedkommende. Nej, jeg tror ikke, at vore højere Embedsmænd ville sidde i Kupé sammen med de danske Rigsdagsmænd. De regne ikke danske Rigsdagsmænd, danske Bondemænd og Arbejderrepræsentanter for ret meget, og vi skulle heller ikke stræbe efter Billetter til 1ste Klasse. Derimod er der en Tanke, jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister. Det er den, at samtlige Landets Embedsmænd, Rigsdagsmænd og Ministre faa Billet til 3die Klasse. Hvis Embedsmændene, Rigsdagsmændene og Ministrene faa det, nærer jeg nemlig ingen Tvivl om, at saa vil 3die Klasse i Løbet af ganske faa Aar blive en udmærket Kupé at rejse i for en hvilken som helst rejsende.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det, som Kravet om Billetter gaar ud paa, og det troede jeg at have tilstrækkeligt fremhævet, er ikke at sidde i en finere Klasse. Hvis man ryddede en 3die Klasses Kupé ud og lod os sidde der alene, saa for min Skyld gerne. Det, som det for mig kom an paa, var kun at komme til at sidde under saadanne Forhold, at man kunde arbejde og eventuelt hvile. Og naar det ærede Medlem siger, at Embedsmændene ikke ville køre med os osv., saa maa det virkelig blive Embedsmændenes Sag — for øvrigt tror jeg slet ikke paa det.

Jacob Christensen: Den tidligere Finansminister har haft megen Fornøjelse af sin Tale om Sparsommelighed, thi det har vist sig i den efterfølgende Debat, at saa godt som alle Medlemmer have opholdt sig ved dette Spørgsmaal. Jeg finder nu ikke Anledning til at fortsætte disse Betragtninger, men vil meget hellere fremdrage en anden Udtalelse, som den tidligere højtærede Finansminister fremsatte, og som gik i en noget anden Retning. Den højtærede Minister udtalte nemlig,